Breznica, junij 2015

PLAMENČEK BREZNICA

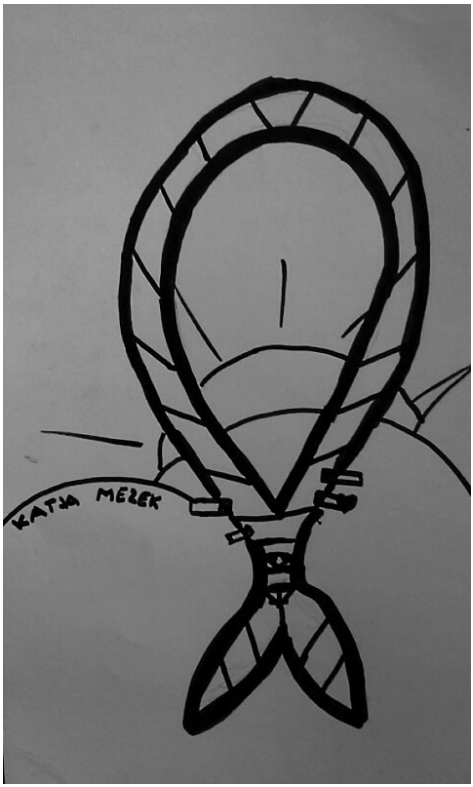

POD SVOBODNIM SONCEM

BOHKOV KOT: 4

A si ti Jezus?

PLAMENČEK PRIPOVEDUJE: 5

Naši podvigi v prvi polovici leta 2015.

PODVIGI: 30

Skavt v šoli uličnega gledališča.

KAJ STE REKLI: 33

Dogodivščine, ki so povezane z našo staro skavtsko sobo?

ZA MALE SIVE CELICE: 34

Da bomo tudi med poletjem razmigali možgane!

PREDSTAVLJAMO VAM: 39

Intervju z g. Florjančičem – predvojnim skavtom.

OBVESTILA: 46

Zaključek mesečnih izzivov – razglasitev zmagovalca.

SEZNAM SKAVTSKIH IMEN 50

Drage brezniške skavtinje in brezniški skavti!

Skavtsko leto se zaključuje in pred nami je poletje in vse kar z njim prihaja: počitnice na morju, izleti v hribe in predvsem POLETNI TABORI. Čas, ko boste čakali na tabor, pa si lahko krajšate z branjem Plamenčka, ki prinaša veliko zanimivih člankov – vse od novoletnega potepanja voditeljev pa do zimovanj, praznovanja dneva spomina, intervju z g. Florjančičem in še in še. Da pa smo dobili vse te zanimive reči v naš Plamenček, se moram zahvaliti vsem vam, ki ste jih vestno napisali in vas prosim tudi v naprej, da zapisujete svoje poletne dogodivščine tako na taborih kot tudi drugod in mi jih pošljete, da bomo imeli tudi jeseni čim več zanimivega branja v našem glasilu.

Sedaj pa le veselo na počitnice!

Srečna kanja, glavna urednica Plamenčka

Plamenček je glasilo stega Breznica 1, enote Združenja slovenskih katoliških skavtinj in skavtov.

Letnik 22, številka 2, junij 2015

Glavni urednik:
Srečna kanja;

Tehnična urednika:
Flegmatična želva;

Pomočniki urednice:
Skrbna čebela, Navdušena sova, Kreativna kanja, Vzdržljivi gams;

Uredniki za veje:
Prisrčna mravlja, Nabriti bober, Potrpežljiva kanja;

ALI SI TI JEZUS?

Skupina skavtov se je odpravila na tabor. Voditeljem so pred odhodom zagotovili, da bodo vsi točno prišli na vlak. Vendar, ker so se vmes ustavili v trgovini, so morali na vlak skoraj teči. Ko so hiteli na ustrezen tir, je nekdo izmed njih nehote zadel ob mizo, na kateri je bila košara jabolk. Ne, da bi se ustavili, so tekli na vlak. Vsi so pravočasno prispeli in polni olajšanja zasedli svoja mesta. Vsi, razen enega. Ta se je za trenutek ustavil, naenkrat ga je navdalo sočutje do deklice, ki so se ji jabolka raztresla vsepovsod. Pomahal je v pozdrav prijateljem in se vrnil nazaj. Bil je vesel svojega koraka. Desetletna deklica je bila slepa.

Pobral je jabolka in opazil, da so mnoga obtolčena. Segel je v svojo denarnico in dejal dekletu: »Vzemi, prosim, teh deset evrov za povračilo škode, ki smo jo povzročili. Upam, da ti zaradi tega nismo pokvarili dneva.«

Ko se je oddaljeval od zmedenega dekleta, je ta zaklicala za njim: »Ali si ti Jezus?«

Sredi poti se je ustavil. Bil je presenečen.

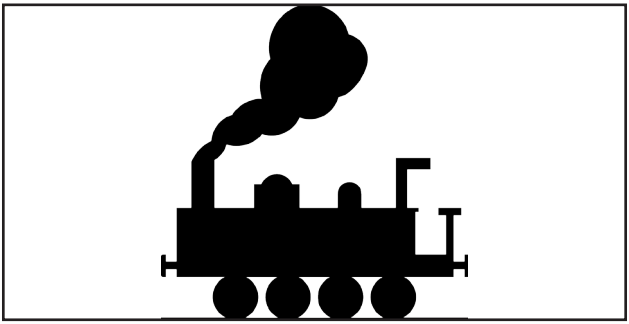

Vir: http://images.clipartpanda.com/train-clipart-black-and-white-xig67xgiA.png

Zakaj je deklica v tujcu videla Jezusa?

Morda zato, ker je Kristus imel sočutje z obrobnimi, zapostavljenimi in je, končno, vrnil vid slepim?
In, ali se ni celo poistovetil s tistimi, ki so na robu družbe?

Jezus namreč pravi: » Kar koli ste storili enemu od teh najmanjših bratov, ste meni storili.« Mt 25,40

Kaj pa ti?
Ali si ti Jezus?

Potrudi se, da boš med letošnjimi počitnicami bolj podoben tistem, ki se je ustavil in pomagal deklici. Bodi Jezus za druge.

Povzeto po Zgodbe za srečo v družini (zbral Božo Rustja).

Vzdržljivi gams

Vir: http://image1.masterfile.com/em_w/01/08/89/608-01088993w.jpg

ABC MADŽARSKA

Kdor prvi pošlje pravilno rešitev sestavljeno iz črk pri pravilnih odgovorih, dobi nagrado, ki prihaja iz Madžarske. Rešitev pošljite na anja.luznik@gmail.com.

1. Katera je najpogostejša angleška beseda, ki jo lahko slišiš na Madžarski?

a)	Hello!	A
b)	No!	L
c)	Yes!	C
d)	Thank You.	Ž

2. Katere tradicionalne jedi pogosto zmanjka v restavracijah?

a)	Paprikaša.	I
b)	Zrezka s pomfrijem.	Č
c)	Golažove juhe.	E

3. Budimpešta je mesto mostov. Čez koliko mostov smo se sprehodili voditelji?

a)	4	D
b)	10	H
c)	0	P
d)	6	J
e)	1	T

4. Koliko časa smo povprečno čakali v restavracijah, da smo dobili hrano?

a)	15 min.	A
b)	30 min.	K
c)	60 min.	O
d)	90 min.	I

5. Koga vse smo pobožali v živalskem vrtu? (Možnih je več odgovorov.)

a)	Kenguruja.	J
b)	Kuskusa.	E
c)	Mangalico.	Ž

d)	Nilskega konja.	B
e)	Alpako.	I
f)	Pritlikave koze.	T
g)	Mravlinčarja.	I

6. Koliko stopinj je imela voda v jezeru v kraju Heviz, kjer smo se kopali pod milim nebom?

a)	10 °C	V
b)	22 °C	O
c)	27 °C	B
d)	35 °C	R

7. Prebivalci Budimpešte so znani po marsičem. Kdo je prvi prakticiral »zorbing«?

a)	Dean Ferenc (v »zorbu« iz Citadelle v Donavo).	V
b)	Istvan Kodaly (v sodu po Donavi).	K
c)	škof Gellert (v sodu z Gellertovega griča)	R

8. Koliko procentov napitnine od cene si Madžari drznejo enostavno zaračunati na računu?

a)	2 %	A
b)	10 – 15 %	E
c)	5 – 8 %	N
d)	0 %	L

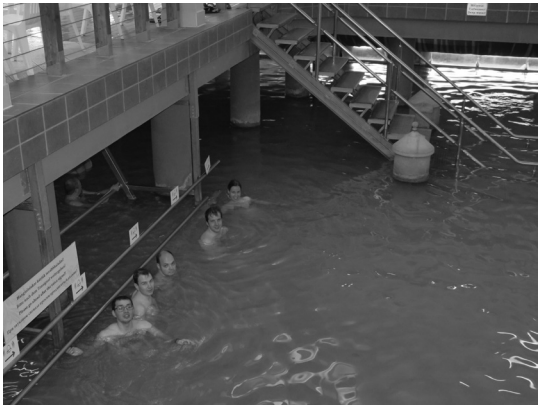

9. Mangalica je posebna madžarska vrsta kosmate svinje. Ali smo jo:

a)	videli.	K
b)	jedli.	O
c)	božali.	S
d)	nič od naštetega.	Z

10. Kaj decembra stoji pred znamenito stavbo madžarskega parlamenta? (Več možnih odgovorov.)

a)	Božični sejem.	U
b)	Adventni venček.	N
c)	Jaslice in božično drevesce.	I
d)	Vojaka, ki stražita zastavo.	Š
e)	Protestniki 24/7.	L
f)	Vodnjak.	K
g)	Sončna ura.	I

11. Vozili smo se z:

a)	najhitrejšo podzemno železnico.	G
b)	najmodernejšo podzemno železnico.	H
c)	najstarejšo podzemno železnico.	K

12. S katero besedo je lastnik našega prvega prenočišča komentiral to, da imamo rezervacijo, da bomo ostali dva dni in da smo iz Slovenije ter da je naša naslednja postaja Budimpešta?

a)	OK!	Č
b)	[dvignjen palec]	U
c)	SUPER!	I
d)	YES!	A

13. Kaj je »TRAMPAMPULI«?

a)	Tradicionalni zvitek s papriko in kumino.	N
b)	Pasma madžarskega psa.	Č
c)	Pijača.	V
d)	Ime trga.	L

14. V katerem jeziku se najlažje komunicira z javnimi uslužbenci?

a)	Angleščini.	P
b)	Nemščini.	U
c)	Hrvaščini.	A
d)	Znakovni jezik z uporabo rekvizitov.	O
e)	S pomočjo slik/risb.	K

15. Kaj so od nas race in labodi na Blatnem jezeru najrajši jedle?

a)	Bobipalčke.	J
b)	Brikete iz avtomatov na obali.	T
c)	Suh kruh.	A
d)	Potico.	D

16. Kaj pomenijo besede JEGY, KÖSZÖNÖM IN ZÁRVA ki smo se jih skoraj edine naučili na Madžarskem?

a)	Prosim, hvala, nasvidenje.	P
b)	Oprostite, zaprto, trgovina.	U
c)	Vozovnica, hvala, zaprto.	I
d)	Izhod, trgovina, hvala.	N

17. Katere družabne igre smo igrali? (Možnih je več odgovorov.)

a)	Activity.	Z
b)	Tarok.	T
c)	Pantomimo.	G
d)	Enko.	E
e)	Dixit.	L
f)	Jungle speed.	I

18. Madžarska je v EU, a nima evrov. Koliko »jurjev« smo zapravili za naša prenočišča?

a)	460.	S
b)	1.	C
c)	Skoraj 146.	J
d)	Več kot 500.	Ž

REŠITEV: _____ !

KOLIČKANJE

Prišla je zima in z njo Količkanje!

Kaj Količkanje sploh je?

Količkanje je skavtsko tekmovanje v deskanju in smučanju.

Spoznaj veliko novih skavtov, pa tudi tistih, ki jih že poznaš in se zabava z njimi na ful!
Pokaži kakšen je tvoj skavtski duh v zimskem času!

Seveda zmagovalec dobi tudi medaljo in praktične nagrade, zato ne čakaj in se nam pridruži na Količkanju v letu 2016 na Sorški planini!
Vedno bodi pripravljen!

Priročni pingvin

ZIMOVANJE VV V TRSTENIKU

Sobota, 28. 2. 2015 - dopoldne

Zjutraj, ob 7:00 smo se zbudili , se oblekli, umili zobe in odšli na telovadbo. Trikrat smo mogli preteči stopnice, dolge 50 m in še tri kroge okoli cerkve.

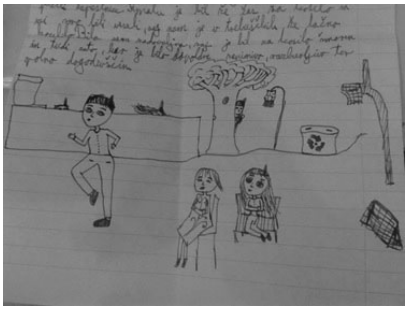

Izmučeni od teka smo se posedli po jedilnici in pojedli zajtrk. Za zajtrk je bila juha, čaj in kruh. Voditelji so nas nato odpeljali do igrišča, kjer smo se igrali igre, kot so: skrij se pred puščavsko lisico, kavbojci, pazi puščavska lisica … Razigrani smo se po igrah odpravili v naš tipi, kjer smo imeli prosti čas. Igrali smo se razne stvari, igre, se pogovarjali ter pletli zapestnice. Kmalu je bil že čas za kosilo in vsi smo bili veseli, saj nam je v trebuščkih že lačno krulilo. Bila sem zadovoljna, saj je bil za kosilo šmorn in tudi zato, ker je bilo dopoldne zanimivo, razburljivo ter polno dogodivščin.

Lara Reš

Sobota, 28. 2. 2015 – popoldne

Indijanci in Indijanske so nas odpeljali v gozd. Tam smo imeli igre. Naučili smo se, kako varno zakurimo ogenj, kako streljati z lokom. Naučili smo se brati črte na dlani, delali smo lovilce sanj. Spoznali smo veliko rastlin. Bilo je zelo zabavno. Zimovanje mi bo ostalo v lepem spominu. Komaj čakam naslednjega.

Mekate (prijazna, ljubeča) – Manca Rakar

Po kosilu smo se vsi odpravili na travnik blizu gozda. Bili smo v čredah in smo šli na pet postaj. Pri prvi postaji smo izdelovali lovilce sanj, pri drugi smo se naučili prerokovati iz roke. Pri tretji postaji smo naredili lok, ki naj bi ga pozneje potrebovali, pri četrti pa smo se naučili zakuriti ogenj. Čisto na koncu smo spoznali še različna zdravilna zelišča. Za vsako so nam povedali, za kaj se uporablja. Ker vse skupine niso vsega dokončale, so to naredile med prostim časom. Zelo smo bili ustvarjalni. Na koncu je sledila večerja in razburljiv večer.

Ana Vajs

Nedelja, 1. 3. 2015

V nedeljo smo se zbudili z nevšečno budnico. Potem smo imeli 10 sončnih žarkov, da se pripravimo na jutranjo telovadbo. Po telovadbi smo imeli zajtrk: hrenovke, marmelado in viki kremo. Po zajtrku smo imeli 20 sončnih žarkov, da se oblečemo v kroje, potem pa smo odšli k sveti maši. Po sveti maši smo pripravili sprejem za starše, zapeli smo jim Čebelica Tone in Priden volčič. Predstavili smo jim tudi dneve, potem pa se je naše zimovanje končalo. Imeli smo se zelo lepo.

OKROGLA MIZA IN BI-PIJEVA OLIMPIJADA

=

PRAZNOVANJE DNEVA SPOMINA

21. februarja smo se skavti zbrali na Breznici, da bi imeli tabor. Zbrali smo se v krogu in povedali navodila. Potem smo se odpravili do konjeniške parcele, med potjo pa smo prepevali 1,2,3,4,5,6,7,8,9,10, naprej, nazaj, v stran in skup.

Po vrnitvi v kulturni dom smo postavili stole in mize za okroglo mizo. Voditelj Aleš je vodil intervju z predvojnim skavtom, voditeljico Barbaro, skavtsko tajnico Ano ter s skavtom Florjanom. Med intervjujem smo si ogledali tudi več kratkih skavtskih posnetkov. Ko je bilo intervjuja konec, smo z lesenimi palčkami, ki smo jih prinesli s seboj, pred kulturnim domom v posebni posodi zakurili ogenj. Ob ognju smo zapeli tudi pesem. Ker je bila ura že pozna smo si nato umili zobe, pripravili spalne vreče in se odpravili spat. Imeli smo se lepo.

Volkuljice Taja, Ema in Ema

ZIMOVANJE IV

1. dan:

Zjutraj smo se zbrali na parkirišču v Završnici. Tam smo opravili še nekaj dolžnosti ter pričakali olimpijski ogenj, ki ga je prinesel tekač iz gore Olimp, nato pa smo krenili na pot. Med potjo smo se malo okrepčali. Ko smo prišli na cilj, smo se preoblekli v temne hlače in kroj. Naredili smo krog in voditelji so nam povedali, kaj moramo narediti. Potem smo opravili dane dolžnosti, ki so bile priprava disciplin za tekmovanje. Kmalu je sledilo kosilo, po kosilu pa smo nadaljevali s pripravo prizorišča, kjer bodo potekale olimpijske igre. Naloge so trajale do večera. Po večerji pa smo imeli zabaven večer, po tem pa smo odšli spat.

2. dan:

Ko smo se zjutraj zbudili, smo pozajtrkovali naš tradicionalni zajtrk: kruh in marmelada. Nato je sledilo kratko predavanje o državi in državnih simbolih. Spoznali smo, kaj pomeni biti odgovoren državljan. Nato smo si omislili svojo fiktivno državo, katero smo zastopali na teh olimpijskih igrah. In že se je začelo tekmovanje. Tekmovali smo v sledečih disciplinah: hokej, hitrostno spuščanje z bobom, tek na smučeh in seveda, v kraljevi disciplin,i smučarskih poletih. Tekmovanje med državami je bilo napeto in skozi celotne olimpijske igre so bili rezultati zelo tesni, a na koncu je zmagal olimpijski duh in vsi smo bili zmagovalci. Zvečer, po obilni večerji, tradicionalni jedi olimpijskih iger smokučka-2015, (šmornu), smo imeli tradicionalno slavje, a za to slavje si potreboval vstopnico. Vstopnico si si pridobil z znanjem orientacije in vozlov.

Prav vsi so si zagotovili mesto na tem slavnostnem družabnem večeru. Ker smo bili utrujeni od olimpijskih iger, smo kljub odličnem vzdušju in slavju odšli spati.

Nabriti bober

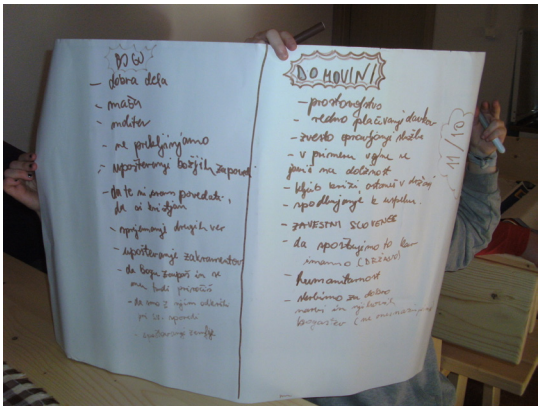

3. dan:

Zjutraj smo se zgodaj zbudili, vse pospravili ter odšli na zajtrk. Potem smo si po vodih razdelili delo. Vsak vod je moral nekaj narediti. Ko smo vse pospravili, smo se počasi odpravili do Završnice, kjer smo po skupinah odšli do cerkve v Mostah. Pred mašo smo imeli preverbo zimovanja in se malo posladkali z napolitankami in čokolado. Po maši smo naredili kvadrat in tako končali srečanje.

Ustrežljiva sova

Zadnji dan na zimovanju je bil zelo cool, saj smo si že zjutraj razdelili naloge, kaj bo kdo naredil,da bomo potem odšli domov. Po zajtrku smo začeli s svojimi dolžnosti. Ko smo opravili sledeče naloge, je bil čas za odhod proti domu.V Završnici smo dobili še dodatne naloge.V skupinah smo odšli do Žirovnice, kjer je potekala sv. maša, po maši pa smo dogodek končali s kvadratom.

Nika Krvina

Zadnji dan na zimovanu je bil zelo vredu, saj smo si že zjutraj porazdelili vse naloge, ki jih bomo mogli narediti, da gremo potem domov. Ko smo pozajtrkovali, smo šli opravljat sledeče dane naloge, potem pa je sledila pot proti domu. V Završnici smo dobili dodatne naloge, ki smo jih opravljali po skupinah, v katerih smo preživeli večino zimovanja. Nato je sledila sveta maša in še zadnji “kvadrat” (skavtski) in potem konec. Po super zimovanju smo odšli domov.

Miha Demšar

ZIMOVANJE PP

6. 2. 2015 - po celi Sloveniji vlada oranžen alarm zaradi snežnih padavin. Šole odpovedujejo pouk, slo. novice napovedujejo skoraj apokaliptični dan, vsi brskajo po internetu kakšen vozni red imajo vlaki in avtobusi.. itd..

No ... mi pa nismo bili tako črnogledi (beri med vrsticami- bili smo malo drzno-upokani :) in smo se na ta dan odpravili na zimovanje v Zelenico! :) Z vso opremo in prevelikimi (preventivnimi :)) zalogami hrane smo se po uvodni sveti maši peš odpravili iz Žirovnice proti Zelenici.

Že same vremenske razmere so bile čudovite za temo našega zimovanja: odkrivanje severnih dežel - spoznavanje Laponcev. Naša pot navzgor je bila težka, vendar smo jo zmogli premagati čisto vsi, skoraj brez nerganja. V zelo prijetni brunarci smo nato preživeli dva dni kot Laponci. Spoznali smo kar nekaj vidikov laponske kulture. Da nas ni zeblo v ušesa, smo si sešili tople kučme. S sprva neuspešno izgradnjo igluja smo si priskrbeli »streho nad glavo«, poskusili pa smo pripraviti tudi jelenov golaž. Z magičnim zaključnim večerom v igluju, smo spoznali del njihovega verovanja in se duhovno umirili po razburljivem vikendu. Med dolgimi zimskimi uricami nam je počasi začelo zmanjkovati tem za pogovor, to pa smo rešili preprosto s tem, da smo vsako temo predebatirali večkrat. Pot nazaj nam je s Koserjem na čelu minila zelo hitro in polni novih zimskih izkušenj smo se vrnili v šolske klopi.

Zimovanje je bil vsekakor dogodek, ki bi si ga želela ponoviti. :)

Požrtvovalna Pižmovka

KRIŽEV POT

UGRABLJENI

Na kaj bi pomislili, če bi na povabilu komendskih klanovcev vi videli samo ta podatek, ki opisuje nočno igro, ki jo pripravljajo? Ne veste točno? Tudi mi nismo. A smo se vseeno zbrali štirje najpogumnejši brezniški klanovci (Kristjan,Urban K., Matic O. in Janja T.) in se v soboto 16. 5. odpeljali v Komendo. Po nedolžni igri roverčka so nam zavezali oči in nas stlačili v kombi, ter nas kot vreče krompirja odpeljali neznano kam.

Ko smo ponovno videli smo stali sredi gozda v velikem labirintu (narejen po filmu The Maze Runner). Vse kar smo dobili je bila štoparica in sveča, ki je imela grdo navado ugašati v trenutkih, ko si jo najbolj potreboval. Vsak iz skupine je lahko zapustil osrednji del labirinta za 90 sekund in v tem času poskušal najti pot ven. To pa ni bilo tako lahko, saj se je labirint v vsakem naslednjem intervalu čisto spremenil. In če se nisi vrnil, ko je čas iztekal ali pa če ti je ugasnila sveča si bil kaznovan, tako da naslednje 2 intervala nisi smel sodelovati. Da nas je bilo malo bolj strah pa so poskrbela bitja- v različne maske napravljeni klanovci, ki so nas nevedoče čakala za vogalom. Po približno treh urah smo vsi našli izhod. In za pozno večerjo so nas čakale hrenovke.

Dobrovoljna pižmovka

POTEP KOŠUT

Košute smo se na potep odpravile na primorsko v majhno vas Bukovo. Zjutraj smo se zbrale na železniški postaji Jesenice. Z vlakom smo šle do postaje Grahovo od kjer smo pot nadaljevali peš. Hodili smo počasi, saj nam je pot prekrižalo sonce. Med potjo smo imeli nekaj težav z bližnjicami, saj smo bile prvič v teh krajih. Ko smo končno prišle na cilj nas je že čakalo kosilo. Potem smo se odpravile proti cerkvi kjer smo v bližini izpolnjevale Tejine naloge. Naslednji dan smo si ogledale hišo Franceta Bevka in se po odličnem kosilu vrnile v dolino in se odpravile proti domu.

Vod košut

DŽUNGELSKA PESEM

Mi krdelo smo,
Širkana iščemo.

V gozdu skriva se,
ta zlobni barabin,
danes moker do kocin.

Izsledili bomo ga vse dni,
Mavgli nam hiti pomagati.

Tjaša Jesenko

ČISTILNA AKCIJA

V soboto, 11. 4. 2015, smo se odpravili na lov za smetmi. Dobili smo se v Ukanovi Vaki in za začetek zmolili, da bi bila akcija uspešna. Premislili smo, kako onesnažujemo naravo in kako bi to lahko preprečili. Potem smo se podali na lov za smetmi. Pobrali smo vse smeti od Ukanove Vake do Smokuča. Tam smo odigrali košarko in dobili malico. Za konec pa smo naredili še skupinsko sliko in se z nasmejanimi obrazi odpravili domov.

Vsestranska žolna

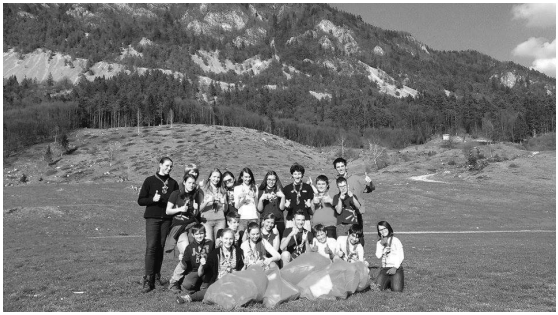

ZSKSS PRAZNUJE 25 LET – Slavnostna akademija za voditelje v letnem gledališču Studenec

Skavti že 25 let puščamo skavtsko sled. Na tej poti se s svojim delom trudimo bogatiti družbo in puščati edinstveno sled v svetu. Skavtstvo daje priložnost otrokom in mladim, da razvijejo svoje talente. Pri tem igramo pomembno vlogo skavtsko voditelji.

Zato se bomo 18. 4. 2015, ob 18.00 srečali na slavnostni akademiji v letnem gledališču Studenec, kjer bomo drugim predstavili naše delo, predvsem pa bi se radi zahvalili vsem in vsakemu izmed vas, ki vlagate energijo v vzgojo otrok. Veseli in ponosni smo, da ste sprejeli skavtstvo kot način življenja in da vztrajate na tej poti. Želimo si, da bi se na praznovanju srečali vsi aktivni skavtski voditelji ter tisti, ki so pustili pomembno sled na vseh ravneh našega Združenja.

Na prireditvi bodo prisotni tudi predstavniki države, zato vas že sedaj prosimo, da se pravočasno odpravite od doma, ker bomo prireditev začeli točno.

Poletno gledališče je pokrito, vendar na stranicah odprto. Skavt pozna dobro opremo tudi v slabem vremenu, zato kakšen rokav več ne bo odveč.

Naj bo ta dan res priložnost, da si člani skupnosti voditeljev (SKVO) vzamete čas drug za drugega, se skupaj odpravite na izlet in poveselite s sovoditelji iz cele Slovenije.

V upanju, da se srečamo, vas lepo pozdravljamo.

Ana Grahor in Tadej Uršič

Tudi brezniški voditelji smo se odzvali temu vabilu in preživeli lep večer. Lepo je biti na kupu z voditelji, ki prihajajo s celotne Slovenije. Z nekaterimi se imamo priložnost srečati le na takšnih in podobnih dogodkih.

Prav pa je tudi, da obeležimo tako pomembno obletnico in se spomnimo tudi vseh, ki so zaluzni, da skavti v Sloveniji sploh obstajamo.

Upam, da se bomo takšnih in drugačnih praznovanj v prihodnosti lahko še večkrat udeleževali.

Srečna kanja

POZIV NA IZZIV,
Simulacija za vse ki tega niso doživeli.

Pred teboj so zaprta vrata. Skupaj z ekipo desetih skavtskih bratov iz vse Slovenije čakaš na žvižg. Veš, da te na drugi strani čaka izziv, ne veš kakšen, ne veš kako velik in kako zahteven. Piiiiiiiii! Z lučko na glavi stopiš v temačen prostor, na vratih je že napis: ne dotikaj se ničesar, če ti ni naročeno! Na mizi je zaklenjena skrinja in kup papirjev ... Ekipa si že porazdeli delo, tisti, ki hodijo v gimnazijo, se že lotijo matematičnih ugank, najmlajši sestavljajo zelo zahtevne puzzle, tebi, ki pa si bolj trde glave, pa ne ostane nič drugega, kot da se lotiš tiste ključavnice na skrinji. Kdo ve, lahko da se ti posreči še preden ostali rešijo uganke in dobijo kodo za odklep ključavnice. Lučke begajo po sobi in vsaka uganka vodi v drugo. Ugotovil si, da je bilo na tistem listu, ki si ga veselo vrgel skozi okno, napisano nekaj z limono! Svečo ste našli, ampak list pa je zunaj ...

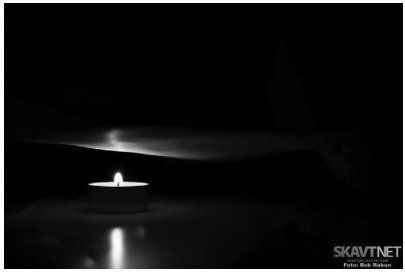

Odkrivanje skritih zapisov

Ne mine minuta, ko te dva soskavta držita za gležnje, ti pa veselo bingljaš z zaenkrat še praznim belim listom v roki. Uganke padajo, varnostniki pred vrati slišijo samo vesele vzklike. Na kar pa se varnostnik skloni pred vašimi vrati in pobere listič z pravilno kodo (sedaj popravljeno že v tretje) in vrata se odprejo ...'' ČESTITAM, RAZVOZLJALI STE ESCAPE ROOM''! S polno mero skavtskega duha in z zemljevidom v roki se z ekipo že podaš na drugi konec mesta na ...

Veliko praznovanje vseh izvidnikov Slovenije, no vsaj tistih, ki so taki

carji, da gredo za dober izziv tudi v Maribor. (Mogoče so mariborski skavti ravno zaradi tega čutili premajhen izziv in sta iz mariborskega stega prišla zgolj 2 izvidnika.) Prišli ste v dvorano, ki jo je krasilo spontano petje skavtskih pesmi in ne tako spontano petje Skavtske pesmi, igranje klopa, skavtska torta in res kul nagovor načelnika. Večer je bil vse bolj napolnjen z skavtskim duhom.

Res ogroomna torta

Ura je že skoraj eno zjutraj, ampak se ti niti slučajno ne mudi spat, saj je okoli tebe res preveč luštnih skavtinj in skavtov... ''pol pa četovodja zateži, da mormo bit tih, drugač bomo mogl spat kr nek v kotu''...

Čez pičlih 6 ur spanca se že zbudiš v dvorani ŠTUK in odideš na »Frühstück«, ko si se najdel, pa spet na drugo stran mesta. Hoja te sploh ne moti, ker te spremlja 450 skavtov, vsi skupaj ste namenjeni v cerkev Jezusovega posvečenja, veselju ni videti konca. Binkoštna nedelja je, nas pa gre 450 v cerkev že napolnjenih z skavtskim duhom, da prejmemo na ta praznik še Svetega Duha.

Kateheza v prostorih I. gimnazije Maribor

Malo izmučene nas prijazni mariborski kristjani, ki so bili z nami pri maši, z avtomobili odpeljejo do oddaljene postaje, da ne bi zamudili vlaka. Skupaj z ostalimi stegi se vkrcamo in klepetamo, dokler počasi vsi nekje ne izstopijo. Ti izstopiš seveda zadnji, tako je pač življenje najsevernejših gorenjskih skavtov.

Spoznavanje prostora - Ljubljana, Frančiškanska cerkev

Ulična predstava z vaščane Laborja.

STARA-NOVA SKAVTSKA SOBA

Pomladi smo organizirali projekt, kjer smo izpraznili naše prostore. To pomeni, da so se začela dela v povezavi z našo novo skavtsko sobo.

Torej prišlo je slovo od stare, ki smo jo imeli tako zelo radi in smo v nejj doživeli marsikatero skavtsko dogodivščino – sedaj pa smo v pričakovanju novega pastoralnega doma, kjer nas bo razveseljevala nova skavtska soba.

Preko slik se lahko spomnimo, kako smo selili naše stvari, jeseni pa bo poročilo o napredku pr gradnji novih prostorov.

SKAVT V ŠOLI ULIČNEGA GLEDALIŠČA

Pod vodstvom najboljših in najizkušenejših domačih in izbranih tujih mentorjev (Ravil in Nataša Sultanova, Goro Osojnik, Branko Završan, Zlatko Kaučič, Vita Osojnik, Alenka Marinič, Justin Durel, Katjuša Kovačič, skupina Kud Ljud, Craig Weston, Vincent de Lavenère, skupina Mimbre idr.) poteka dvoletni program izpopolnjevanja veščin, ki so potrebne za gledališče na ulici:

improvizacija in igra, klovnovske spretnosti, stik z občinstvom, lutke in manipulacija objektov, glasba in ritem, spoznavanje javnega prostora, gib v javnem prostoru , cirkuške in akrobatske spretnosti, maska, glas v javnem prostoru, delavnica pisanja scenarija, ustvarjanje predstave, spoznavanje zakonskih osnov javnega reda in miru, priprava tehničnih zahtev, promocija in druga podporna tehnična znanja za prijavo in izvedbo lastnega umetniškega dela.

Vsi poznate klasično gledališče (Italijansko škatlo). Zanj so potrebne številne veščine, ki so koristne za vsakega skavta. Učiš se sodelovanja z ljudmi, vodenja in sledenja, se kulturno udejstvuješ in s tem osebno rasteš. Ulično gledališče pa poleg vsega tega za skavta ponuja še nekaj več:

1. Na ŠUGLI sem močno razgibal.
Sploh ne veste kako šibko in zategnjeno je vaše telo dokler vas za 5 dni ne vzame v trening profesinalna in šolana cirkusantka. Ko se vsak dan razgibavaš po eno uro in po petih dneh ugotoviš, da bi bilo res dobro, če bi to delal vsak dan.

2. Na ŠUGLI sem razvijal ritem.
Prav tako, kot je potrebno imeti ritem za petje ob ognju ali zgolj za zabavo med dolgim potovalnim taborom, sta za ulično gledališče veliko bolj od govorjenja besedila pomembna glasba in zvok.

3. Na ŠUGLI sem se naučil veliko novih iger.
Ne boste verjeli ampak, ulični umetniki se večkrat ogrevajo za svoje predstave s podobnimi igrami kot se jih igramo na skavtih, npr. Samuraji. Seveda smo skupaj z gledališčniki preživeli tudi marsikateri večer ob ognju, kjer smo izmenjavali izkušnje, kako se zabavati brez tehnologije.

4. Na ŠUGLI sem spoznal nove prijatelje.
In to prijatelje, ki jih ni sram biti to kar so, biti smešni in grdi, prijatelji, s katerimi lahko pozabiš na predsodke, prav tako kot se to dogaja na skavtih.

5. Na ŠUGLI sem se naučil veliko od gledališča.
Sam sem že kar nekaj let dejaven v gledališču, sama ŠUGLA pa mi je dala še širši okvir. V bistvu sem se učil kako dobro izpeljati neko igro, čeprav imaš za njo zgolj minimalna sredstva oziroma se moraš znajti s tistim, kar imaš.

Neustavljivi volk

VIR: http://coloring2print.com/wp-content/uploads/2014/05/lag_baomer_cl_23.jpg

Mi zaupaš kakšno dogodivščino, ki je povezana S STARO SKAVTSKO SOBO?

V naši stari skavtski sobi je bila v začetku neka peč, ki pa se je strašno kadila kadar si zakuril ... no jaz nisem nikoli kurila, sem pa videla :)

Skrbna čebela

Pa to isto peč je nekdo zakuril, ko dimnik ni bil več priklopljen na „ror“...:) Kako smo jo nekajkrat prenavljali, pleskali in se hodili gret pred skavtsko, ker je bilo notri tako mraz.

Ustvarjalno prikupna košuta

Mi smo pa to peč enkat zakurl :D Ko sem bil še v četi :D In ja, zanimivo je bilo predvsem to, da se je kadilo v sosednjo sobo, medtem ko je soba s pečjo dajala občutek, da je vse v redu in toplo :D

Neustavljivi volk

Naša skavtska je bila poleti prijetno hladna, pozimi pa samo hladna. Samo enkrat se spomnim, da sem si zvečer na skvo srečanju slekla bundo in mislim da celo tudi pulover. Od jutra se je kurilo v skavtski in do večera se je glih lepo zgrela :) Spomnim se tastare, tanizke mize, ob kateri smo neštetokrat igrali junglespeed. Mesto za totem smo kar vrezali v mizo, pa enkrat smo med igro razbili arkado, ustnico in skoraj luster :)

Zabavna vidra

No meni bo pa najbolj v spominu ostalo to, da je skavtska kljub številnim prenovamin delovnim akcijam čiščenja vedno znova ohranjala “skavtski duh”. Tudi če smo se še tako trudili (jo temeljito počistili itd.), v mesecu dni ali prej je bila spet stara “skavtska”.

Igrivi rogač

REBUS

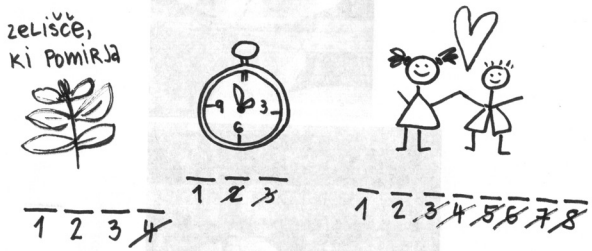

1 2 3 4 — 1 2 3 — 1 2 3 4 5 6 7 8

Rešitev: □□□□□□

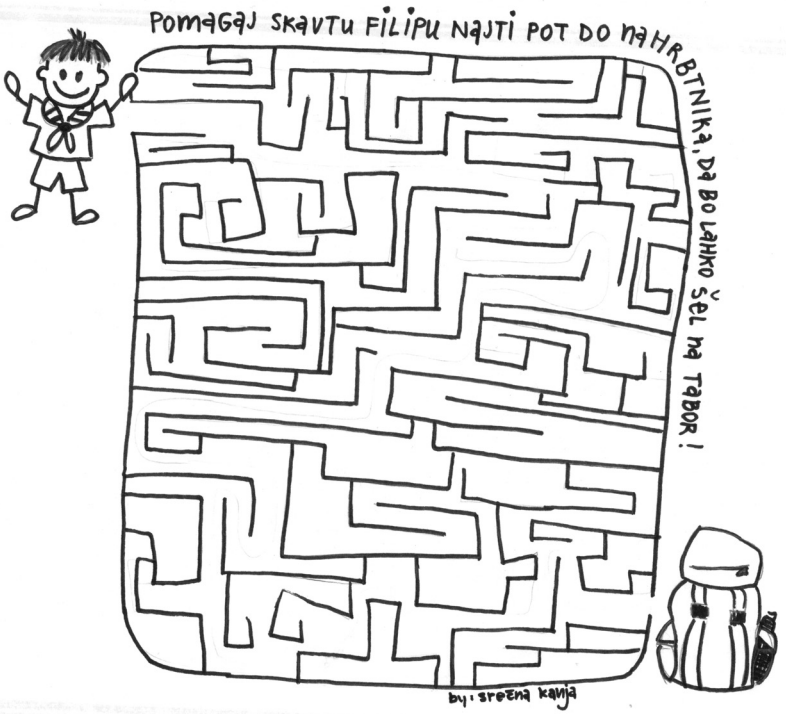

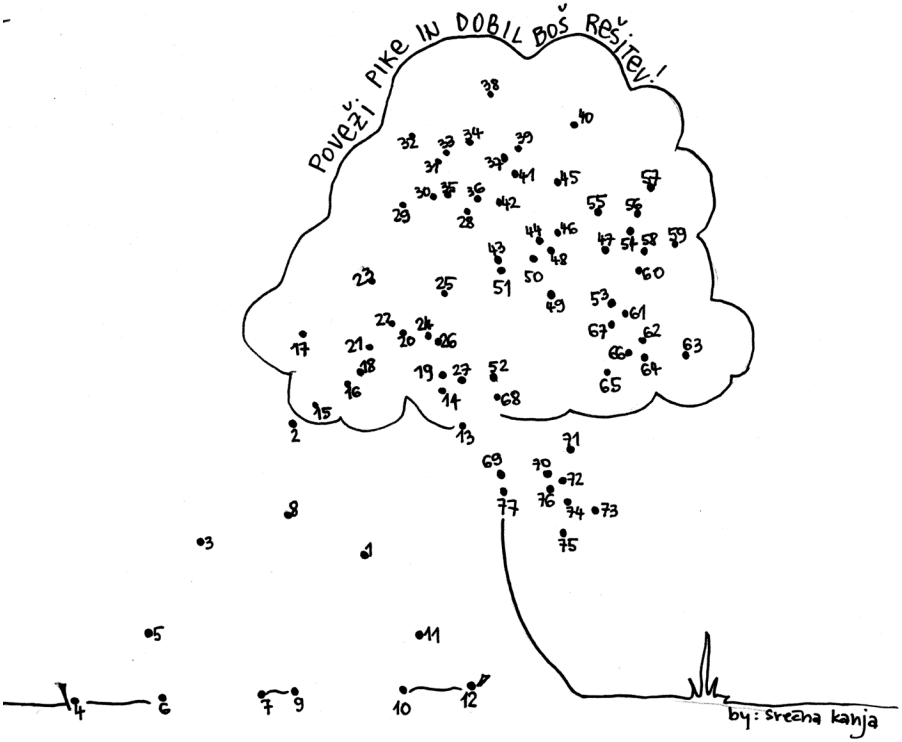
Poveži pike in dobil boš rešitev!
by: srečna kanja

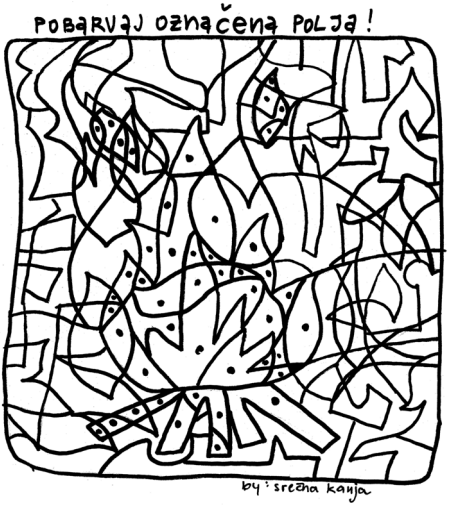
Pobarvaj označena polja!
by: srečna kanja

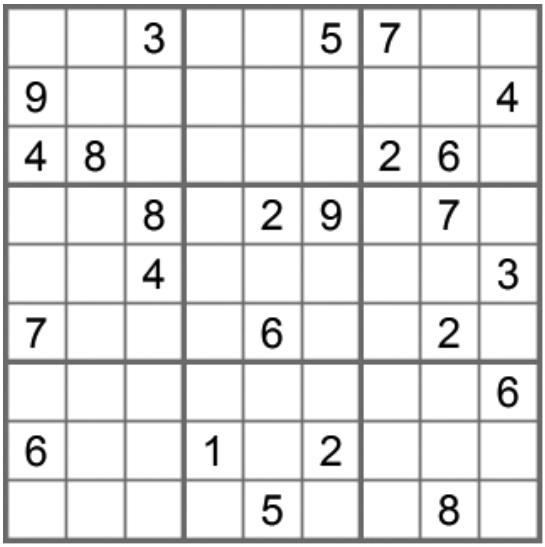

		3			5	7		
9								4
4	8					2	6	
		8		2	9		7	
		4						3
7				6			2	
								6
6			1		2			
				5			8	

VIR: http://cvrcak-daruvar.com.hr/?attachment_id=1421

MISLI O BADEN POWELLU IZ GLASILA TRDINOV SKAVT PRED II. SV. VOJNO..

Lord Baden Powell je res umrl!

Kakor udarec z bičem nas je presunila strašna vest, da je za vedno zapustil svet naš chief-scout. 8. januarja je nehalo biti plemenito srce, polno ljubezni in dobrote. Vse svoje življenje je posvetil mladini, ki jo je tako zelo ljubil. Dal nam je našo lepo skavtsko organizacijo in ji ustvaril ideologijo temelječo na načelih bratstva in ljubezni do bližnjega in domovine. Skavti z vsega sveta smo mu hvaležni za vse njegovo ogromno delo, ki ga je storil za nas, predvsem pa zato, ker nam je pokazal pravo pot nazaj k naravi in bratstvu v dobi , ko preveva svet sovraštvo in neresnica, v dobi strojev in borb za nadvlado svetu, ko izgublja človeštvo vedno bolj svoje ime. Hvaležni smo mu za skavtizem in obljubljamo, da bomo delovali vedno za njegove visoke cilje in ideale. Hočemo, da zavlada na svetu Ljubezen, da bo vsak človek bližnjemu brat! V tej zavesti kličemo: Slava njegovemu spominu!

Navedbe:

1.V znak žalovanja za Baden Powellom morajo člani nositi v florem ovite znake do 1. marca 1941
2. Vsi vodi morajo prirediti svoje intimne komemoracije

_____

že 17. 11. - par mesecev pred smrtjo pa je prišla napačna vest, da je umrl:

Naš lord je mrtev

....

Nairobi,17.novembra.-Lord BadenBaden Powell of Gillwell, qui seufrait depuis quelgues jeurs d'une grave crise d'angine de peitrine, vient de reurir a l'^age de 83 ans. / Temps, 18. novembra 1940/

Bila je tema, črna in strašna. Nenadoma pa se je sredi nje pojavil plamenček in razsvetlil temo, poleg njega pa je stal mož, ki mu je dolival goriva in skrbel zanj. Mali plamenček se je razvijal in nastal je velik plamen, plamen bratske ljubezni, ki je zajel mladino vsega sveta.
Mož, ki je skrbel za ogenj, naš Lord Baden Powell je mrtev. Starcek je bil pa še vedno mlad po duhu, vedno vesel med svojo skavtsko mladino, ljubezniv in delaven. Hvaležni so mu narodi in države za skavtizem, za brezprimerno lepo in dobro idejo, ki jo je dal človeštvu.
Telesno je Baden Powell mrtev, toda njegov duh bo večno živel med nami in nas bo vzpodbudil k uresničenju naše skupne skavtske ideje.
Slava njegovemu spominu!

....
Ali je živ naš Lord ?
Dne 3.12. 1940 je objavilo "Jutro" poročilo, da je naš Lord Baden Powell živ in zdrav.
Ko smo mi takoj nato poizvedeli ali je vest resnična, smo dobili odgovor da je tako javila neka tuja agencija. Ker je večina tujih agencij tudi objavila njegovo smrt, še danes ne vemo, kaj je resnica. Dokler ne dobimo popolnoma uradne vesti, da je naš Lord Baden Powell živ, ne moremo dati nikakih izjav.

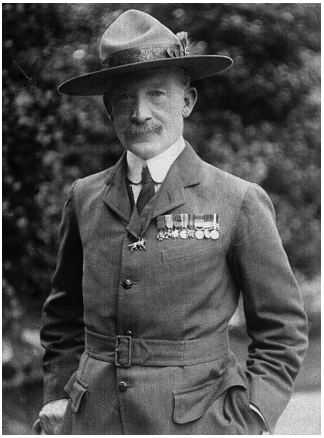

INTERVJU S FLORJANČIČEM

Najbolj mi je ostalo v spominu kopanje latrine in gašenje požara v hotelu

Letos naša skavtska organizacija praznuje petindvajseti rojstni dan. Toda korenine skavtstva na Slovenskem segajo dlje v zgodovino. Prvič se srečamo s skavti na slovenskem prostoru v letu 1922 po jugoslovanskem zletu v Ljubljani, pri katerem so kot reditelji sodelovali tudi bosanski, srbski, češki in poljski skavti. Organizacija je delovala vse do druge svetovne vojne, ko so jo zaradi političnih razmer prepovedali.

Eden od skavtov, ki je skavtstvo pred vojno doživel, je bil naš soobčan dr. Dušan Florjančič, ki od svoje upokojitve v letu 1989 živi v Smokuču in ve povedati veliko o svojih skavtskih dogodivščinah.

Kdo je Dušan Florjančič?
Diplomirani strojni inženir, rojen je bil leta v Ljubljani, deloval pa je v Švici. Po končani gimnaziji je šel na študij aerodinamike in je študiral na Zvezni visoki šoli tehnologije v Zurichu. Po končanem študiju je svojo poklicno pot začel v podjetju za klimatizacijo LUWA. Dve leti kasneje se je pridružil podjetju Sulzer, kjer si je skozi leta prislužil mesto tehničnega direktorja v oddelku turbočrpalk. Poleg tega je postal je tudi predavatelj na fakulteti ETH v Zurichu, gostoval je kot predavatelj po različnih univerzah po svetu, napisal preko 55 strokovnih člankov na področju turbinskih strojev... Leta 1989 se je po upokojitvi preselil v rodno Slovenijo, kjer je še leta deloval kot svetovalec. Postal je tudi predavatelj na Ljubljanski univerzi, kjer je v letu 1989 dobil zlato medaljo za njegov prispevek na področju turbočrpalk.

Kdaj ste izvedeli za skavte in kako ste se jim pridružili?

Za skavte sem slišal pri 9 letih, leta 1938, in k njim sem pristopil kot volčič. Glavni pobudnik za moje skavtstvo je bila moja mama, saj je želela, da

jaz, mestni otrok, spoznam tudi nekaj praktičnih veščin. Eno leto po tem sem naredil izpite in postal pravi skavt. Naredil sem skavtsko prisego in dobil skavtsko ime Jure.

Drugače pa so bili skavti znana organizacija (za fante). V Ljubljani je bilo več različnih skupin. Organizacija je bila apolitična, necerkvena in je zelo pragmatično vzgajala, ni bila cerkvena organizacija, vendar je imela vero vključeno na način, kot je rekel Baden Powell, da je vera sestavni del skavtstva in jo ni treba posebej vključevati zraven.

Kdaj in kje ste imeli skavtska srečanja? Kaj ste počeli na skavtskih srečanjih?

Srečanja smo imeli ob sobotah, v koči v bližini kopališča Ilirija v Ljubljani. Na srečanjih smo spoznavali življenje velikega vodje, Baden Powela, in se učili skavtskih veščin, kot je spoznavanje dreves, kurjenje ognja, plezanje, delo s kompasom, vozli in vezave, prva pomoč. Učili smo se cepiti drva, pripraviti preprosto sedišče, šivati, obvezovanja, kako narediti preprosto opornico in najti rogovilo primerno za berglje, katere zdravilne rože se uporabljajo pri zastrupitvah in ostale praktične dejavnosti. Večkrat smo šli tudi na izlet v naravo, kjer smo znanja poglabljali. Vse delo čez leto smo usmerjali v to, da smo na koncu leta opravili izpite in dobili skavtsko rutico.

Ste imeli kroj?

Skavti smo imeli skavtsko srajco rumeno rjave barve, rutko (volčjo in po prisegi smo dobili pravo skavtsko rutko), hlače na pas in pas z grbom kraljevine Jugoslavije.

Vse to je bilo potem, ko so Italijani leta 1941 okupirali Ljubljano, prepovedano nositi. Ker smo bili zavedni Jugoslovani, v prvi vrsti pa Slovenci, Italijani niso dovolili zbiranja. Zaplenili so nam vso skavtsko opremo in prepovedali zbiranja. Pas z grbom sedaj nosi moj vnuk.

Kaj je moral skavt znati, da je opravil izpit?

Izpit je bil sestavljen iz vozlov, šivanja, postavitve šotora, šivanja plaht, spoznavanja narave - v naravi si moral postaviti ogenj in zakuriti z dvema, tremi vžigalicami nato pa v skodelici skuhati čaj iz rastlin, ki si jih nabral v naravi. Ogenj smo poskušali zakuriti tudi z drgnjenjem in zažiganjem gobe. Nato smo imeli prisego - skok čez ogenj in dobil si skavtsko ime, ki je bilo izbrano naključno in ni bilo povezano z vodovimi imeni. Prisega je bila zelo svečana, dobil si tudi skavtski nož in diplomo s podpisom vodiča. S prisego in diplomo si bil zrel za taborjenje.

Vod in žena g. Kunaverja - Florjančičevega voditelja

Kdaj, kje in koliko časa ste imeli taborjenja?

Taborjenja smo imeli v Bohinju, na planjavi ob gozdičku, na levi strani jezera. Potekala so poleti, 14 dni. Sam sem doživel dva poletna tabora, leta 1938 in 1939, potem pa se je aprila 1941 začela vojna z Jugoslavijo in so bili skavti prepovedani. V Bohinj smo se pripeljali z vlakom do Bohinjske Bistrice, nato pa se peš odpravili proti jezeru. Po poti smo se ustavili pri kmetu, ki nam je z volovsko vprego peljal nahrbtnike in slamo za ležišča. Ustavili smo se še na žagi, kjer smo dobili ostanke lesa, da smo lahko postavili šotore. Vsak je imel s seboj en "rukzak" v katerem je imel plahto, "plehnat" krožnik in kozarec, žlico, vilico, perilo za en teden, dvojne kratke hlače, ene kopalne hlače, gojzarje in športne čevlje, ki pa jih niti nismo potrebovali, saj smo po taboru hodili bosi. Imel sem tudi 10 din v denarnici, ki pa mi jih voditelji niso pustili zapraviti za sladkarije, saj

smo vso hrano kuhali v taboru. Prijatelj je vzel s seboj svetilko na baterijo, ki pa ni zdržala dlje kot 3 dni.

Ko smo prispeli na taborni prostor, smo iz lesa in slame zgradili podnožje šotora, visoko približno 0,3 m in ležišča visoka približno 0,6 m. Plahte, ki smo jih imeli s seboj, pa uporabili za streho. Bile so v slabem stanju, zato smo v primeru dežja vsako kapljico speljali s prstom po plahti do konca. V taboru je bilo največ 6 šotorov in šotor od vodje. Prvi dan smo takoj skopali latrino, kar je bilo za nas mestne otroke nekaj nenavadnega. Prvi vtis sedenja na horizontalnem drogu je bil pravi dogodek. Ob tem delu so potekali zanimivi pogovori in veselo zbadanje drug drugega.

Vsak konec tedna je bilo totalno umivanje, pod kontrolo, s pranjem perila. Ne bom pozabil kako smo se tam nasmejali, ko smo prali samo s peskom, saj mila nismo imeli s seboj. Kar je ostalo od tkanine je bilo res zelo malo. Šli smo zluknjani domov. Jaz vem, da sem imel v majici take luknje, da je mama rekla, kaj si pa delal? Pral sem! Je samo očeta pogledala in se je oče nasmehnil in rekel: to so pa skavti seveda.

Zadnji dan smo mogli vse lepo pospraviti: vse, kar smo poškodovali, popraviti, travnik pograbiti, les, ki nam je ostal, pa pokuriti ali vrniti kmetom. Tudi slamo smo vrnili kmetu. Pri tem delu ni bilo nobenega heca, da smo prišli potem zopet peš nazaj iz Bohinja do Bohinjske Bistrice in na vlak proti domu.

Kako je potekal dan na taboru? Ste se zgledovali po dnevu na Baden Powellovem taboru?

Dan na taboru se je začel že zelo zgodaj, vstajali smo ob 6h, ko smo imeli zbor. Vsak dan sta bila dva dežurna, ki sta skuhala kavo v dveh kotlih in šla po mleko h kmetu.

Ga. Kunaver, ki je bila žena našega vodje prof. Kunavra in glavna kuharica v taboru, nam je pomagala pripraviti polento in mleko. Pojedli smo za dolgo mizo, ki smo jo sami izdelali. Potem sta šla dva pomivat posodo z mivko k potoku, iz katerega smo zajemali tudi vodo za kuhanje.

Dopoldne smo imeli različna predavanja, ki jih je vodil prof. Kunaver - naš vodja, ki je bil res odličen. Učil nas je, kako iz spreminjanja sončnih peg lahko vidimo spremembe vremena, morsejevo abecedo in semafor, prvo pomoč, plezanje, spoznavanje dreves, spoznavanje odtisov živalskih sledi ...

Potem je bil čas za kosilo in ena skupina je morala iti v gozd po suh les, ostali pa smo pomagali pri kuhi. Okoli 14 h smo odkorakali na začetek Bohinjskega jezera, kjer smo imeli vaje plavanja in potapljanja. Na koncu taborjenja smo že preplavali iz enega na drug del jezera - kar kakih 500 m.

Ob jezeru smo preživeli od 14. do. 16 ure, potem smo šli nazaj kuhat večerjo in organizirat taborni ogenj, pri katerem smo bili določeni, da smo poročali o dnevu. To je bila zelo dobra umska gimnastika. Smo vedeli, da bo vsak nastopal. Zato tudi, če se je kdo zmotil ali zajecljal, ni bilo nobenega zafrkavanja. Vsak je vedel, da bo prišel na vrsto. Nato smo še kakšno zapeli, dokler ni ogenj ugasnil in smo šli ob ene 8h, pol 9h spat, saj v šotoru ni bilo luči.

Ste imeli ponoči stražo?

Ne, tega se ne spomnim.

Smo pa imeli nočni pohod z laternami s svečami. Šli smo z vodičem, vsaj za dve uri. Učil nas je, kako se orientirati po naravnih znakih, npr. po mahu na drevesih, imel pa je tudi kompas.

Se pa spomnim še zanimivega dogodka 1939 leta, ko je hotel pred Bohinjskim jezerom začel goreti in so nas poklicali na pomoč. Bili smo seveda navdušeni in smo z vsemi posodami gasili. Še danes vem, da me je lastnik hotela prosil, ko sem tam gasil, naj raje zginem, ker sem več škode naredil ... Ampak smo bili potem pohvaljeni, dobili smo eno specialno slaščico in ne vem točno ali smo celo prišli v en lokalni časopis ... da so ljubljanski skavti iz tega in tega roda pomagali!

Umazani in črni od dima smo bili zelo, ampak zelo zadovoljni, ker smo eno dobro delo naredili.

Se pravi, da ste opravljali tudi dobra dela?

Dobro delo je bilo, da smo vse lepo pospravili, da smo šotore zaflikali, ker včasih so imeli take luknje, da smo, kadar je deževalo, svoje skodelice dali, da je kapljalo notri. Seveda smo imeli s seboj vsak svoj pribor za šivanje in kakšno majhno luknjo smo že znali zašit. Če pa je bila luknja večja sem kar prijel blago in tako okoli malo zavil, da je bilo polno bradavic.

Je bilo tako kot je Fran Miličinski napisal v Skavtu Petru?

:)

Kaj so vam skavti dali za življenje?

Dali so mi etično vzgojo, ker če imate enkrat tak zgled, vzor, kot je bil prof. Kunaver in njegova žena, to je prišlo mlademu človeku v srce in

Slika tabora, eden od voditeljev je verjetno g. Kunaver

glavo. Duh solidarnosti, medsebojne pomoči, to je poteza človeštva, ki bi si je želel več. To je dragoceno za družbo. Skavtska organizacija je brezdvomno pozitivna, mladim ljudem daje praktično smernico. Ni diktat, saj se pri mladih več doseže s tem, da si vzor in da jih učiš, praktične stvari, ki jih doma ne dobijo več.

Zato sva z ženo bila takoj za to, da tudi najini otroci postanejo skavti.

Vaši otroci in vnuki so bili pri skavtih v Švici?

Da, hčerka in 3 sinovi, ter od 6 vnukov so bili 4 skavti. Zelo navdušeni. Delali pa so bistveno drugačne stvari kot mi. Ko so bili trije sinovi na počitnicah v Radovljici, so mi pokazali kako znajo narediti splav. So ga naredili na Savi Bohinjki in so se vozili, z ženo sva se pa malo tresla na bregu. A je bilo vse v redu.

Mlajša dva vnuka sta vsako soboto pri skavtih, navdušena skavta, umazana, ko prideta s srečanja in vredna »vodnega čiščenja«. Imajo luštno hišico, kjer se srečujejo in imajo posebno pozimi izobraževanja. Veliko imajo vaj prve pomoči in iz informatike. Zelo velikokrat pomagajo pri kakih nesrečah kot pomožna civilna zaščita, kar sami se najavijo in vprašajo kaj lahko pomagajo. Se skupaj dobijo in gredo pomagat. Enkrat so šli pomagat eni družini in so žagali drva, seveda z motorko. Če jim rečem na roko žagat - saj še tega ne vejo, kako se dela.

Imajo zelo dobro vodstvo, dvakrat na leto imajo taborjenja. To je velik dogodek. Toda kaj vse fanta spakirata v nahrbtnike, to ne moreš nosit. Moj sin in njegova žena sta pa v skrbeh kakšni »reveži« so, da bodo zmrzovali. S kolesom gredo iz mesta na deželo in pedalijo tudi 20 – 40 km na zbirališče, kjer potem postavijo šotore. Ampak tisti šotor, to je pravi luksuz v primerjavi z »našimi« iz preteklosti. To sploh ni več šotor zame. Meni pravjo, »ti si stara generacija, ti ne moreš tega vedeti«. Potem pa pripovedujem ... a mi ne verjamejo vsega!

Za vas sva spraševali
Skrbna čebela in Sladkosneda lisica

KAJ PA TEBE IZZIVA?

V tem skavtskem letu smo te vsak mesec izzvali, da si pridobiš novo znanje, veščino, doživiš pustolovščino… Ali pa mogoče le obnoviš kar že tako ali tako obvladaš :)

Ideja se je porodila na SKVO-vikendu, še pred začetkom skavtskega leta: »Vsak mesec dajmo ven en fajn izziv, da malo spodbudimo aktivnost skavtov, a veš kuko se bodo dobr mel, k bodo sami alpa skupej opravljal izzive «. Želja je bila celo, da bi skavti zagnano opravljali izzive v manjših skupinicah, parih... …na lastno pobudo seveda:)

In kako je zadeva tekla in se iztekla?

Tekom skavtskega leta so se zvrstili naslednji izzivi:

mesec	izziv	sodelujoči
oktober	skavtski geolov	27 skavtinj/ov (9 parov in 9 posameznikov)
november	izsledi žival	13 skavtinj/ov (2 para in 9 posameznikov)
december	kdo je tvoj vzornik	9 posameznikov in (1 par in 5 posameznikov)
januar	zmrzljivka je ponovno tu	3 skavtinj/ov in 2 ekipi
februar	poskusi še ti (zmrzljivka 2)	0 skavtinj/ov
marec	divja hrana	4 skavtinj/ov
april	aprilsko vreme	2 skavtinj/ov
maj	skavtski ogenj	0 skavtinj/ov

Super slike in ostale podrobnosti izzivov si oglejte na naši spletni strani: http://breznica1.skavt.net/mesecni-izziv, kamor sem naložila slike (tiste fotografije na katerih ste tudi skavti pa na splet nisem dajala razen s posebnim dovoljenjem).

Nekaj zanimivosti:

1. Enega ali več izziov je opravilo 37 posameznikov in 2 ekipi :)
2. Geolov je opravilo največ skavtinj in skavtov - kar 27.
3. Oseba z največ opravljenimi izzivi je skavtinja: **LUCIJA DOLŽAN, 6 opravljenih izzivov.**
4. Drugo mesto po številu opravljenih izzivov zaseda: **BARBARA POLDA, 5 opravljenih izzivov.**
5. Tretje mesto po številu opravljenih izzivov zasedajo: **UROŠ DOLŽAN, MOJCA in BLAŽ ŽEMLJA, 3 opravljeni izzivi.**
6. ČESTITAMO!! Izzve ste opravili:

Sanjava Žolna, Lucija Dolžan
Skrbna čebela, Barbara Polda
Udarni svizec, Uroš Dolžan
Preprosta žolna, Mojca Žemlja
Razposajeni mrjasc, Blaž Žemlja
Razigrano zasanjana mravlja, Kaja Kunšič
Zgovorna cvergla, Teja Mezek
Požrtvovalna pižmovka, Jana Žemlja
Potrpežljiva kanja, Monika Žemlja
Nabriti bober, Žan Kreft
Navdušena sova, Katja Mezek
Vsestranska žolna, Vida Leskovar
Domiselni svizec, Rok Lužnik
Zagriženi pingvin, Gašper Anderle
Rušilni volk, Gašper Razinger
Pametni Volk, Mišo Lužnik
Igrivi Rogač, Aleš Jekovec
Maja Dolzan
Ambiciozni medved, Jakob Tavčar
Neustavljivi volk, Gašper Stojc
Dobrovoljna pižmovka, Janja Tavčar
Sebastjan Vertelj
Kreativna kanja, Ana Čop
Iskriva taščica, Monika Golja
Iznajdljivi volk, Urh Nagode
Srečna kanja, Anja Gluhar
Vzdržljivi gams, Simon Gluhar
Vida Žemlja
Srčna Žolna, Urša Kosmač
Voditelji VV
Zabavna vidra, Eva Gluhar
Četa
Ustvarjalno prikupna košuta, Mirjam Resman
Vida Žemlja
volčič Hana
volčič Jan

Si bil izzvan? Kaj bi te izzvalo bolje? Če imaš idejo za kakšen fajn izziv, dober predlog ali popravek, se javi kar na meil: skavti. breznica1@gmail.com.

Geolov je bil zelo obiskan, tole pa ste zapisali v skavtski zakladek pri kužnem znamenju:

Tako, otvorila sem začetek izzivov. Prišla sem takoj po nočni službi :). Vsem želim, da uspešno najdete zaklad in tudi ostale izzive. Barbara, 13. 10. 2014, 7:45

Tko vetr piha, da se prov matram vse škatlce pa listke v rok držat. Stojc, 13. 10. 2014, 13:51

PO RAZBURLJIVEM DNEVU V ŠOLI VIDIM DA SIMON DELI OBJAVO NA FACEBOOKU… GASA! AMBICIOZNI MEDVED, 13. 10. 2014, 17:33

Igrivi Rogač, TUDI V MRAKU SE DA NAJTI!

Evo, veter piha in Stola se skoraj ne vidi ampak tudi Vzdržljivi gams se je znašel tu! 13. 10. 2014, 18:09

Na poti iz bolnice sem se ustavila še tu :). Prekrasen dan je, vse oprano po dežju. Le po turščni njivi polivajo gnojnico – dobro da pihlja veter s Stola in odnaša prelestne vonjave na Bled. Ustvarjalno prikupna košuta, 14. 10. 2014, 10:51

Preprosta žolna si je zadala izziv in odšla na lov za zakladom v temi! :) P. S. Zato se tudi Stola na slikci verjetno ne vidi. 17. 10. 2014, 21:02

Lepo vreme je in skupaj s sestrično sva našli zaklad. Nalogo pa sva opravili s kolesom. Sanjava žolna, 19. 10. 2014

Lep dan brez oblaka, brez snega. Udarni svizec, 19. 10. 2014

Pametni volk in Rušilni volk, TFTC! GG, 25.10. 2014, 18:30

Domiselni svizec, 26. 10. 2014, 15:22

Zagriženi pingvin, 26. 10. 2014, 15:23

Uživam v sončku in dobri družbi. Le pogled na Stol mi kvarijo oblaki. Srečna kanja, 27. 10. 2014, 10:21

Uživava v mrzlem dnevu in pihljatem dopoldnevu. Navdušena sova in Vsestranska žolna, 27. 10. 2014, 12:42

Vetrič pihlja, oblaki zastirajo Stol sicer pa je sonček in imava se fino :). Zgovorna cvergla in RZM, 27. 10. 2014, 15:50

Za nama je prvi trening za maraton. Hvala Bogu za ta geolov, da sva lahko malo počila :). Nabriti bober in Potrpežljiva kanja

Srčna žolna, 28. 10. 2014

Zunaj je ravno nekaj stopinj nad nulo ampak midve sva se odpravili na lov za zakladom! Volčič Vida in Požrtvovalna pižmovka, 29. 10. 2014

Volčič Hana in Jan

Zabavna vidra in Razposajeni mrjasc, 1. 11. 2014

Ustvarjalno prikupna košut

Barbara Polda	Skrbna čebela
Eva Gluhar	Zabavna vidra
Blaž Žemlja	Razposajeni mrjasc
Simon Gluhar	Vzdržljivi gams
Tina Šranc	Sladkosneda lisica
Ana Leskovar	Marljiva žolna
Meta Horvat	Skromna pastirička
Monika Žemlja	Potrpežljiva kanja
Sebastjan Cvelbar	Ustvarjalni orel
Anja Gluhar	Srečna kanja
Gašper Razinger	Rušilni volk
Mišo Lužnik	Pametni Volk
Aleš Jekovec	Igrivi Rogač
Tea Logar	Flegmatična želva
Mirjam Resman	Ustvarjalno prikupna košuta
Marjan Lampret	Modri piton
Florjan Svetina	Vztrajni delfin
Žan Kreft	Nabriti bober
Gašper Stojc	Neustavljivi volk
Mojca Žemlja	Preprosta žolna
Tamara Kreft	Prisrčna mravlja
Katja Čop	Skrbna mravlja
Monika Golja	Iskriva taščica
Jakob Tavčar	Ambiciozni medved
Urban Žemlja	Ognjeviti svizec
Kristjan Bohinec	Pozabljivi svizec
Matic Lukan	Lačni svizec
Pia Čepič	Skrbna pižmovka
Peter Kunstelj	Zanesljivi pingvin
Katarina Lavtižar	Simpatična pižmovka
Urban Koser	Vsestranski svizec
Janja Tavčar	Dobrovoljna pižmovka
Polona Toman	Radovedna pižmovka
Jana Žemlja	Požrtvovalna pižmovka
Rok Lužnik	Domiselni svizec
Gašper Anderle	Zagriženi pingvin

Uroš Dolžan	Udarni svizec
Štefan Volk	Vestni pingvin
Janja Junež	Iskrena mravlja
Lucija Čop	Prebrisano zabavna mravlja
Ema Zupan	Iznajdljiva mravlja
Karmen Zalokar	Zaljubljena mravlja
Petra Kovač	Pozorna sova
Manja Bukovec	Ustrežljiva sova
Katja Mezek	Navdušena sova
Nina Vavpotič	Živahna žolna
Barbara Volk	Pustolovska žolna
Vida Leskovar	Vsestranska žolna
Lucija Dolžan	Sanjava žolna
Teja Mezek	Zgovorna cvergla
Kaja Kunšič	Razigrano zasanjana mravlja
Neža Brelih	Vztrajna sova
Ema Konte	Miroljubna kanja
Ana Čop	Kreativna kanja
David Brelih	Nabriti orel
Sandi Vertelj	Pustolovski orel
Matija Legat	Priročni pingvin
Urh Nagode	Iznajdljivi volk
Juš Čop	Poskočni orel

PRIGODE KRAVICE MILKE
A TI POVEM 1 ZLO, ZLO SMEŠEN VIC?
ZIHER NI SMEŠEN
JADEC
STA ŠLA DVA KAMENČKA NA SPREHOD.
PA EDEN REČE:
PA PRIDETA NA MAKEDAM...
U, STARI! KOLK FOLKA!
O, JOJ! TREBUH ME BOLI OD SMEJANJA!
HA HA HA HA
HA HA
PA SAJ TA VIC SPLOH NI SMEŠEN.